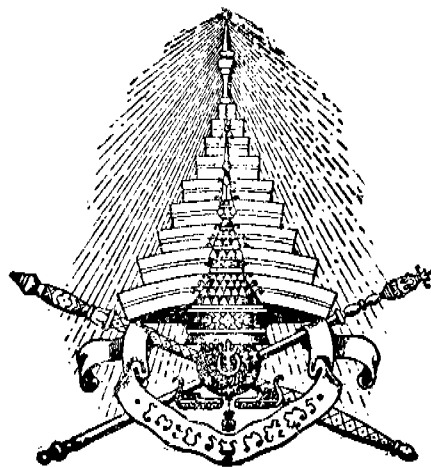

วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๔๗๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ หน้า ๗๒

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด

และค่าของเก่า

พุทธศักราช ๒๔๗๔

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้า
เจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่า
โดยที่ทรงพระราชดำริเห็นสมควรควบคุมกิจการขายทอด
ตลาดและค่าของเก่าให้ดีขึ้น

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยชอบตามตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๗๔

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ของเก่า” หมายความว่า ทรัพย์สินที่เสนอขาย แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายโดยประการอื่นอย่างทรัพย์สินที่ใช้แล้วทั้งรวมถึงของโบราณด้วย

“เสนาบดี” หมายความว่า เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

มาตรา ๔ นอกจากการขายทอดตลาดซึ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลเป็นผู้ขาย ท่านห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดประกอบการอาชีพขายทอดตลาด หรือทำการอาชีพค้าของเก่าโดยมิได้รับใบอนุญาตสำหรับกิจการนั้นๆ จากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตในการขายทอดตลาดซึ่งสโมสร หรือสมาคมเป็นผู้กระทำเองหรือบุคคลอื่นกระทำเพื่อให้ประโยชน์แห่งสโมสรหรือสมาคมนั้นๆ หรือเพื่อสาธารณประโยชน์ใด ๆ ท่านว่าเสนาบดีมีอำนาจที่จะให้ความยกเลิกได้ ไม่ต้องมีใบอนุญาต

วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๗๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ หน้า ๗๔

มาตรา ๕ คำร้องขอใบอนุญาตประกอบการอาชีพขาย
ทอดตลาดหรือค้าของเก่านั้น ท่านให้ทำตามแบบที่ระบุไว้
ในกฎเสนาบดีและยื่นต่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต

มาตรา ๖ ท่านห้ามมิให้ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ร้องขอ
ตามความในมาตรา ๕ เว้นแต่ผู้นั้นจะมีวุฒิและลักษณะดัง
ต่อไปนี้

(๑) อายุยี่สิบปีขึ้นไป

(๒) มีความรู้ภาษาไทยพอ

(๓) ไม่เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดให้ลงพระราช
อาชญาจำคุกในฐานความผิดซึ่ง กะทบถึงความซื่อสัตย์สุจริต
แห่งตน เว้นแต่ในคำพิพากษานั้นให้รอการลงอาชญาไว้ตาม
ความในมาตรา ๔๑ แห่งกฎหมายลักษณะอาญา

มาตรา ๗ ผู้ทอดตลาดต้อง

(ก) สำแดงคำแจ้งความแห่งการขายทุกคราวไว้ ณ สถานที่
ที่ขายให้เห็นได้แจ้ง

(ข) อยู่ณที่ขายในเวลาขายทอดตลาดและพร้อมที่จะ
แสดงใบอนุญาตต่อนายตำรวจ เมื่อเรียกตรวจ

(ค) มีสมุดบัญชีสำหรับการขายทุกคราว และจัดราย
การข้อสำคัญทั้งปวงแห่งการขายนั้น ๆ ลงไว้

เล่ม ๔๘ หน้า ๗๕ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๔๗๔

(ฅ) แจ้งวันและสถานที่ขายให้นายตรวจทราบล่วงหน้า
อย่างน้อยสามวันเต็ม

(ง) สำแดงนามของตนและคำว่า “ผู้ทอดตลาด” ไว้
เหนือประตูชั้นนอกแห่งสำนักงาน

เพื่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน ถ้านายตรวจ
ประสงค์จะทราบรายการข้อสำคัญอื่น เกี่ยวกับ ทรัพย์สินที่ขาย
และได้มีหนังสือแสดงความประสงค์นั้นแล้ว ท่านว่าผู้ทอด
ตลาดต้องบอกรายการที่ประสงค์นั้น

มาตรา ๘ ผู้ค้าของเก่าต้อง

(ก) สำแดงนามของตน และคำว่า “ผู้ค้าของเก่า”
ไว้เหนือประตูชั้นนอกแห่งร้านของตน

(ข) สำแดงใบอนุญาตประจำไว้ในร้านของตนในที่อัน
เห็นได้แจ้ง

(ค) มีสมุดบัญชีสำหรับการค้าของตน และจดรายการ
ข้อสำคัญทั้งปวงแห่งการค้าลงไว้ทุกราย

(ฅ) แจ้งแก่นายตำรวจ เมื่อมีเหตุควรสงสัยว่าทรัพย์สินที่
มีผู้มาเสนอหรือโอนให้แก่นั้นเป็นทรัพย์สินที่ลักมาหรือได้มา
โดยการฉ้อฉล

มาตรา ๙ ท่านให้เพิกถอนใบอนุญาตของผู้รับใบอนุญาตซึ่งต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดให้ลงพระราชอาญาจำคุกในฐานความผิดซึ่งกระทบถึงความซื่อสัตย์สุจริต (เว้นแต่ในคำพิพากษานั้นให้รอการลงอาญาไว้ตามความในมาตรา ๔๑ แห่งกฎหมายลักษณะอาญา) หรือต้องคำพิพากษาในฐานความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ถึงสองครั้งในปีเดียวกัน

ถ้าเจ้าพนักงานเพิกถอนใบอนุญาตเพราะผู้รับใบอนุญาตกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้โดยตรงตั้งกล่าวไว้ในวรรคก่อน ท่านมิให้ออกใบอนุญาตชนิดเดียวกันให้แก่ผู้นั้นอีกก่อนล่วงพ้นหกเดือนนับแต่วันเพิกถอน

มาตรา ๑๐ เมื่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตหรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตที่ออกให้แล้วก็ดี ท่านว่าเสนาบดีจะสั่งเปลี่ยนแปลงคำสั่งของเจ้าพนักงานก็ได้ แต่ผู้ร้องหรือผู้รับใบอนุญาตต้องยื่นคำร้องต่อเสนาบดีภายในสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับคำบอกกล่าวคำสั่งของเจ้าพนักงานเป็นต้นไป

มาตรา ๑๑ ท่านว่าใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้เป็นใบอนุญาตเฉพาะตัว โอนกันไม่ได้ และสมบูรณ์เพียงวันที่ ๓๑ มีนาคมทุกปี

เล่ม ๔๘ หน้า ๗๗ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๔๗๔

มาตรา ๑๒ บุคคลผู้ใดประกอบการอาชีพขายทอดตลาด หรือค้าของเก่าโดยไม่มีใบอนุญาต หรือได้กระทำเมื่อภายหลังใบอนุญาตถูกเพิกถอนแล้ว หรือฝ่าฝืนบทบัญญัติอื่น แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฏเสนาบดีซึ่งออกโดยอาศัย อำนาจแห่งพระราชบัญญัตินี้ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้อง ระวางโทษปรับไม่เกินพันบาท

มาตรา ๑๓ ในเวลาระวางพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ ตก และในระยะเวลาอันสมควร นายตรวจมีอำนาจเพื่อ ปฏิบัติการตามหน้าที่ของตนเข้าไปในร้านของผู้รับใบอนุญาต เรียกให้ผู้รับใบอนุญาตนำใบอนุญาต สมุดและบัญชีออกให้ ตรวจ อนึ่งในขณะที่มีการขายทอดตลาดอยู่ ท่านว่านาย ตรวจมีอำนาจเรียกให้ผู้รับใบอนุญาตนำใบอนุญาต สมุดและ บัญชีออกให้ตรวจได้เช่นเดียวกัน

มาตรา ๑๔ บุคคลใดประกอบการอาชีพขายทอดตลาด หรือค้าของเก่าอยู่ในวันประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ ท่านให้ ยื่นคำร้องขอรับใบอนุญาตภายในกำหนดสามเดือนนับแต่วัน ใช้พระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป

มาตรา ๑๕ ให้เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่รักษา การให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออก

วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๗๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ หน้า ๗๘

กฎเสนาบดี ตั้งเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต และนายตรวจ
กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต และว่าด้วย
กิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการให้ เป็นไป ตาม บท แห่ง พระ
ราชบัญญัตินี้

กฎเสนาบดีนั้นเมื่อได้ประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา แล้ว
ให้ใช้บังคับได้

ประกาศมาณวันที่ ๑๕ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๗๔
เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน